

Million inden ret længe vil være indbunden, reducerer Tabet for Statskassen sig til 1 Mill. Kr., og et saadant Beløb vil man, i Betragtning af Finansernes gunstige Tilstand, nok kunne ofre paa en virkelig Toldreform, saa meget mere, som ogsaa dette Tab, særlig under Hensyn til den foreslaaede Nedsættelse af Beskyttelsesafgifterne, i Virkeligheden kun vil blive foreløbigt. Hvad Formue- og Indtægtskatten angaar, da anser Mindretallet denne Skatteform, saaledes som den i vor Tid fremtræder i flere af de højest udviklede Kulturlande, for at være den retfærdigste af alle og særdeles egnet til at afløse en Del af Toldskatten, saaledes som det da ogsaa er sket i tidligere Tid i England og i den nyeste Tid i Norge og Nordamerika. Naar Flertallet udtaler, at Mindretallets Forslag om en Ombytning af en Del af Toldskatten med en Formue- og Indtægtskat vil paaføre Befolkningen en forøget Skattebyrde, da er dette allerede tilstrækkeligt imødegaaet i det foregaaende, og med Hensyn til Flertallets øvrige Bemærkninger om Formue- og Indtægtskattens Upopularitet og om den altfor store Forskydning af Skattebyrden fra de ubemidlede til de bemidlede Lag af Befolkningen, som den formentlig vilde fremkalde, skal Mindretallet blot udtale, at Befolkningens store Flertal i den sidste Memesteaalder atter og atter forgæves har krævet en Del af Toldskatten afløst med en Formue- og Indkomstkat, og det netop fordi man har ment det paatrængende nødvendigt at lette den ubemidlede Befolkning for i hvert Fald noget af den altfor store Skattebyrde, som tynger paa den og at tilvejebringe en Bestaatning, som stod i bedre Forhold til Skatteevnen end den nuværende. En Forskydning som den, der fremkommer ved en Toldomlægning efter Kommissionens Flertals Forslag, vil, som ovenfor paavist, langt fra være tilstrækkelig til at bringe den rette Balance tilveje, idet endnu bestandig en alt for stor Del af Toldskatten vil komme til at hvile paa de ubemidlede Samfundsklasser. Endelig skal Mindretallet tilføje, at det ingenlunde betragter det som en Fordel ved en Skat, at den, som Told- og Forbrugsskatterne, „ikke direkte mærkes“. Befolkningen kommer jo dog alligevel til at udrede disse Skatter fuldt ud, og det endda med Tillæg af Detailisternes Profit paa Tolden og, for Beskyttelsestoldens Vedkommende, en betydelig Skat til private Personer, og desuden ledsaget af talrige Forstyrrelser i det naturlige Erhvervsliv. Dertil kommer ogsaa, at disse „umærkelige“ og af sig selv hurtigt stigende Skatter paa en højst uheldig Maade modvirke en fornuftig Økonomi i Statshusholdningen. Med Hensyn til Formue- og Indtægtskattens nærmere Ordning skal Mindretallet ikke stille noget Forslag. Der har overhovedet i Kommissionen ikke været ført nogen indgaaende Forhandling om Kompensationsspørgsmaalet, idet Flertallet ikke har søgt nogen Opfordring til at indlade sig herpaa, da dets Tarifforslag ikke krævede nogen Kompensation. Hvad særlig Flertallets Bemærkning Side XXII om Ølstatsspørgsmaalet angaar, skal Mindretallet blot anføre, at Kommissionen som Helhed ikke har underkastet Spørgsmaalene om den indenlandske Bestaatning af Øl og Brændevin nogen Behandling. Som Følge heraf har der heller ikke kunnet finde noget Forsøg Sted paa at opnaa Enighed mellem Flertal og Mindretal angaaende de herhen hørende Spørgsmaal. Mindretallet erkender imidlertid, at Spørgsmaalet om en Toldreform og en Formue- og Indkomstkat ogsaa vil kunne kombineres med andre Skatte-spørgsmaal, saafremt Lovgivningsmagten maatte anse det for rigtigt at skride til en almindelig Reform af vort Skattevæsen.